

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9Pc/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202934
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2020:4420202934.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Nových Zámkoch, pred sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v právnej veci navrhovateľa: N. R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. R., Š.Z. XX/X, proti oprávnenej: O. G. S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. R., S. X, právne zastúpená: Mgr. Dana Hanková, advokátka so sídlom M. R. Štefánika 3, 940 61 Nové Zámky, IČO: 42 122 899, o zrušenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietal.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 03.07.2020 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči oprávnenej - plnoletému dieťaťu, určenej naposledy rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Pc/27/2018-179 zo dňa 30.10.2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 8CoP/12/2020-216 zo dňa 23.04.2020, právoplatného dňa 09.06.2020, a podľa ktorého navrhovateľovi bola uložená povinnosť platiť na oprávnenú zvýšené výživné v sume 80,- eur mesačne počnúc od 06.11.2018 a zročné výživné za obdobie od 06.11.2018 do 30.10.2019 vrátane mesiaca október 2019 v sume 521,88 eur, ktoré súd povolil povinnému zaplatiť pravidelnými mesačnými splátkami po 20,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkom nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Návrh odôvodnil tým, že oprávnená nenavštevuje povinného, dlhodobo nejaví o neho záujem a nepomáha mu, nechce udržiavať s povinným žiadny kontakt a neposkytuje mu žiadne informácie o sebe a o štúdiu. Podľa povinného oprávnená vyhlásila, že si chce svoj život žiť bez povinného. Napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu nenavštevovala povinného a nestýkala sa s ním. Tvrdil, že oprávnená napriek ústnej dohode z jesene 2017 uviedla, že nechce povinného navštevovať, a preto povinný jej nemá platiť výživné a od dovŕšenia plnoletosti si oprávnená nebude nárokovať od povinného výživného a napriek tomu podala návrh na exekúciu zameškaného výživného bez toho, aby vopred o tom povinného informovala a snažila sa s ním dohodnúť. Toto všetko oprávnená podľa tvrdenia povinného vykonala úmyselne a zákerným spôsobom týmto povinnému ublížila a naďalej ubližuje, lebo poškodila dobré meno povinného a dlhodobo a úmyselne poškodzovala jeho práva a nerešpektovala rozhodnutia súdov. Nedoplatok na výživnom na oprávnenú povinný v návrhu uviedol, že uhradil dňa 06.09.2018 na účet matky oprávnenej v Poštovej banke v sumách 438,12 eur a dvakrát po 36,51 eur. Dňa 29.03.2019 uhradil aj vyčíslenie pohľadávky v plnej výške 359,46 eur s úrokmi z omeškania 328,59 eur, trovy exekúcie 262,20 eur zo dňa 25.03.2019. Z týchto dôvodov navrhoval zrušiť vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej.

3. Oprávnená sa k návrhu písomne vyjadrila podaním doručeným súdu dňa 14.08.2020 a uviedla, že s ním nesúhlasí, lebo ho považovala za neopodstatnený a za tvrdenia, ktoré uviedol v návrhu povinný za polopравdivé a niektoré za nepravdivé tvrdenia. Uviedla, že svojho otca navštevovala pravidelne, podľa právoplatného rozhodnutia súdu, podľa odporúčania psychologičky a kurately trávila spolu so sestrou každý druhý víkend od piatka do nedele aj v období Vianoc u povinného. Tieto návštevy nedopadli podľa očakávaní. Počas týchto návštev bola spolu so sestrou plne podradená autorite povinného a obe mali striktné vymedzený čas na všetky aktivity a nedalo sa s povinným dohodnúť o ich zmene, plne sa museli podrobiť potrebám najmladšej nevlastnej sestry a oprávnená mala spolu so sestrou vyhradený čas na stravovanie a to iba trikrát denne, aj keď oprávnená bola zvyknutá na prijatie potravy až päťkrát denne. Tiež uviedla, že celodenný a spánkový režim s ňou vôbec nebol prediskutovaný. Odvolávanie sa povinného na zákon o rodine považovala v tomto prípade za irelevantné a výchovné metódy povinného označila za to, že sú v rozpore so znením zákona o rodine. Tiež poukázala na to, že niektoré jej návštevy u otca a výlety vyústili k rozsiahlym domácim prácam, čo bez slova prijala a pomáhala aj napriek tomu, že tento čas by mal povinný využiť na zlepšenie ich vzťahu. Ako príklad uviedla, že počas vianočného obdobia nepovolil povinný z používania svojich metód a ako potrestanie mladšej sestry oprávnenej vykonal to, že odoprel obdarovať ju spolu so sestrou z nepochopiteľných dôvodov počas Vianoc. Čo sa týka ústnej dohody, o ktorej sa zmienil povinný v návrhu oprávnená uviedla, že táto dohoda mala iné znenie, než ako uviedol povinný, a to také, že oprávnená nebude požadovať výživné od povinného po dovŕšení plnoletosti, ak povinný ukončí súdny proces a nebude oprávnenú žiadať o to, aby súhlasila so striedavou starostlivosťou. Povinný však túto dohodu nesplnil a neukončil súdny proces. Čo sa týka právoplatného rozhodnutia súdu pod sp. zn. 9Pc/27/2018 - 179 zo dňa 30.10.2019 uviedla, že toto zvýšené výživné vo výške 80,- eur mesačne napriek tomu, že bolo o ňom právoplatne rozhodnuté povinný neplatí a nerešpektuje toto rozhodnutie súdu. Aj v súčasnosti posielal oprávnenej výživné vo výške 36,51 eur.

4. K návrhu sa vyjadrila aj právna zástupkyňa oprávnenej, ktorú si neskôr zvolila oprávnená, a ktorá uviedla, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasí a navrhuje ho zamietnuť v celom rozsahu. Poukázala na to, že správanie povinného počas doby, keď ho oprávnená navštevovala bolo neprimerané, neadekvátne a nadmieru autoritatívne. Z tohto dôvodu došlo medzi oprávnenou a povinným k vážnemu naštŕbeniu vzťahov, ktoré postupne vyústilo do toho stavu, že oprávnená začala mať z povinného strach, najmä jej mladšia sestra, a preto k nemu prestali postupom času chodiť. Poukázala na to, že vzťahy medzi nimi, teda medzi otcom a deťmi nikdy neboli také, aké by medzi rodičom a dieťaťom mali byť. V čase, keď začala oprávnená chodiť k otcovi mala 11 rokov a jej sestra 8 rokov. Zo začiatku navštevovali obe otca každý druhý víkend, postupom času u neho aj prespávali, avšak neskôr sa jeho správanie začalo meniť, najprv voči mladšej sestre a neskôr aj voči oprávnenej. Výchova povinného bola príliš direktívna a oprávnená so sestrou museli vždy robiť len to, čo im povinný povedal a nariadil. K zhoršeniu vzťahov došlo do takej miery, že v roku 2017 k nemu oprávnená spolu so sestrou prestali chodiť. Nesúhlasila s tvrdením povinného, že oprávnená mu nepomáhala či už v domácnosti, alebo na starom dome, ktorý vlastní. Čo sa týka udržiavania kontaktu uviedla, že práve povinný s oprávnenou prestal komunikovať, keď oprávnená nadobudla plnoletosť. Celá situácia sa začala riešiť až vtedy, keď oprávnená podala na povinného návrh na výkon exekúcie. Povinný sa od tohto času o oprávnenú nezaujímal, nestaral sa o to kam pôjde oprávnená na vysokú školu, ako sa jej tam darí a z čoho bude financovať štúdium na vysokej škole.

5. Súd vykonal dokazovanie výpoveďami účastníkov konania, prednesom právnej zástupkyne oprávnenej a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi, návrhom, vyjadrením oprávnenej k návrhu, vyjadrením právnej zástupkyne oprávnenej, potvrdením o návšteve školy, spisom tunajšieho súdu 9Pc/27/2018 a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Navrhovateľ uviedol, že na podanom návrhu trvá, lebo je stále nezamestnaný, práceneschopný, a preto nie je schopný splniť nariadenie súdu z finančných dôvodov, prečo môže byť trestne stíhateľný a postihnuteľný. Nehnuteľnosti, ktoré vlastní nie sú zatiaľ predajné, obec Veľké Ludince mu ponúklo za dom, ktorý vlastní 1.000,- eur, čo mu nestačí na platenie výživného, ako na oprávnenú tak aj druhú mal. dcéru, na ktorú je tiež povinný platiť výživné podľa rozhodnutia súdu. Uviedol, že to čo tvrdí oprávnená vo svojom písomnom vyjadrení považoval za nepravdivé a trval na svojich dôvodoch, ktoré uviedol v návrhu. Za dôvody, ktoré považoval za vyhovenie návrhu mal také, že oprávnená očividne priamo na súde prezentuje skutočnosť, že nemá o svojho otca záujem, že sa s ním nechce stykať, s ničím mu nepomáha a povinný nemá v súčasnosti žiadny príjem, preto nemá z čoho platiť výživné. K veci

uviedol, že nebude predkladať žiadne dôkazy, o ktoré opiera svoje tvrdenia a trvá na podanom návrhu. Zotrváva na svojom stanovisku, že čo sa týka exekúcie, napriek tomu, že mal ústnu dohodu medzi ním a oprávnenou ako aj ďalšou mal. dcérou, že im nebude platiť výživné, lebo ho nenavštevujú a neprejavujú o neho záujem, podali voči nemu návrh na vykonanie exekúcie.

K námietkam oprávnenej uviedol, že on sa musel prispôbovať situácii, keď boli u neho jeho deti, teda musel vedieť, kedy budú raňajkovať, obedovať a večerať. Čo sa týka upratovania zo strany oprávnenej uviedol, že bol iba jeden víkend, kedy mu dcéry pomáhali s upratovaním, neskôr opravil zápisnicu s tým, že on upratol a nie deti. Poukázal na to, že oprávnená mu žiadnym spôsobom neoznámila, že jej chýba výživné, on bol ochotný sa dohodnúť, ale potom ho dcéry prestali navštevovať a nesúhlasil s tvrdeniami oprávnenej, že jej aj mladšej dcére v emailoch nadával alebo sa vyjadroval oplzlo, lebo iba oprávnenej povedal svoje výčitky. Keď bolo právoplatne skončené konanie o zvýšenie výživného na oprávnenú, tak jej povinný uviedol, že podá návrh na zrušenie výživného.

Na záver uviedol, že sa návrhu pridržiava v celom rozsahu, navrhoval mu vyhovieť pre amorálne a nezákonné správanie oprávnenej a preto, že nie je schopný platiť výživné.

7. Právna zástupkyňa oprávnenej uviedla, že sa pridržiava svojho písomného vyjadrenia k návrhu a zotrváva na svojom stanovisku, že žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný s poukazom na to, že navrhovateľ neprodukoval ani jeden dôkaz, ktorý by umožňoval iné rozhodnutie vo veci. Okrem toho oprávnená stále navštevuje vysokú školu, teda nie je schopná sa samostatne živiť a povinný napriek tomu, že právoplatným rozhodnutím súdu bola zvýšená vyživovacia povinnosť na oprávnenú mesačne sumou 80,- eur naďalej platí výživné podľa predchádzajúceho rozhodnutia a žiadnym spôsobom sa nezaujíma o oprávnenú, ani o jej študijne výsledky, ani o štúdium ako také, nezaujíma sa ani o to, či oprávnená má z čoho financovať svoje štúdium na vysokej škole, žiadnym spôsobom počas tohto konania nepreukázal navrhovateľ, že by sa voči nemu oprávnená mala správať v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu navrhla návrh ako nedôvodný zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Vykonaným dokazovaním a to spisom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Pc/27/2018 súd zistil, že oprávnená podala dňa 06.11.2018 návrh na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, kde navrhovala zvýšiť pôvodne určené výživné na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17P/64/2008 zo sumy 1.100,- Sk na sumu 160,- eur vzhľadom na to, že od posledného rozhodnutia z roku 2008 ohľadom vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov, lebo oprávnená začala navštevovať vysokú školu v Brne, fakultu stavebnú, prvý ročník, prezenčnou formou a výživné, ktoré jej dovtedy platil povinný vo výške 36,51 eur jej nepostačuje na štúdium, ako aj ďalšie náklady, ktoré v súvislosti so štúdiom má. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 30.10.2019 pod sp. zn. 9Pc/27/2018-179, keď zmenil výrok o výživnom v rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 17P/64/2008-47 zo dňa 30.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2008 tak, že zvýšil výživné a zaviazal povinného k povinnosti platiť navrhovateľke - plnoletému dieťaťu výživné mesačne vo výške 80,- eur, vždy do 15. dňa v mesiaci, počnúc od 06.11.2018 a takisto rozhodol o zročnom výživnom ktoré vzniklo od 06.11.2018 do 30.10.2019 vrátane mesiaca október 2019 v sume 521,88 eur, ktorú sumu súd povolil povinnému zaplatiť pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 20,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok počnúc od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku súd návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, voči ktorému podal povinný odvolanie a Krajský súd Nitra rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, rozsudkom sp. zn. 8CoP/12/2020-216 zo dňa 23.04.2020 a teda rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť v časti zvýšenia výživného, zročného výživného a vo výroku o nároku na náhradu trov konania dňa 09.06.2020.

9. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. platného od 1.4.2005, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

10. Podľa ustanovenia § 77 ods. 1, veta prvá a druhá, zák. o rodine č. 36/2005 Z. z., právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

11. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1, zák. o rodine č. 36/2005 Z. z., dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

ods. 2, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre mal. dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

ods. 3, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

12. Podľa ustanovenia § 157 C.M.P., rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa menia pomery.

13. Na základe vykonaného dokazovania a podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení nebol žiaden dôvod k tomu, aby súd návrhu navrhovateľa vyhovel, naopak považoval ho za nedôvodný, žiadnym dôkazom nepreukázaný, a preto mu nevyhovel a návrh zamietol.

14. Podľa ust. § 78 odsek 1 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno meniť len ak sa menia pomery, z ktorých sa vychádzalo pri určovaní pôvodnej výšky výživného. K zmene, prípadne zrušeniu vyživovacej povinnosti môže dôjsť len na návrh. Pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Súd tak nemôže prihliadať na skutočnosti, ktoré možno očakávať, alebo ktoré nastanú až po vyhlásení rozhodnutia o výživnom. Podstatnou náležitosťou je zmena pomerov, ku ktorej môže dôjsť na strane ktoréhokoľvek účastníka, prípadne aj na oboch stranách a môže ísť aj o objektívne a subjektívne skutočnosti, zmenu príjmov alebo výdavkov, alebo majetkových pomerov. Napriek tomu, že zákon priamo neuvádza a nevyžaduje, aby šlo o podstatnú zmenu okolností, vzhľadom na relevantnosť inštitútu výživného ako aj na konštrukciu okolností zmeny pomerov, ako výnimky zo zásady res iudicata, teda nezmeniteľnosť súdnych rozhodnutí, smerujúcej k právnej istote je žiaduce, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je prípustné, aby bolo právoplatné súdne rozhodnutie menené, a aby sa do jeho obsahu zasahovalo len pre nepodstatnú zmenu pomerov. To, či je zmena pomerov podstatná a relevantná zisťuje súd porovnaním pôvodných pomerov, ktoré boli známe v čase rozhodovania súdu o poslednej vyživovacej povinnosti a nových pomerov, ktoré musia byť navrhovateľom preukázané. Súd pri dokazovaní posudzuje, či zmena pomerov určená navrhovateľom dosahuje dostatočný stupeň intenzity, aby mohlo dôjsť k zmene rozhodnutia. Musí ísť o zmenu pomerov v porovnaní so stavom existujúcim v čase vydania rozhodnutia o vyživovacej povinnosti, či už vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam, ktorými boli upravené, alebo k dohodám, ktoré boli súdom schválené. Vyživovacia povinnosť však zaniká až po tom, ako je dieťa schopné samo sa živiť. I keď vodiacou zásadou na strane povinného rodiča je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov, nie sú vždy rozhodujúce jeho zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové, (prípadne aj majetkové) možnosti dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom vedomostí a pracovných skúseností. To znamená, že súd môže rozhodnúť o zvýšení výživného a to i v prípade, ak by bol povinný napr. nezamestnaný, alebo by bol poberateľom sociálnych dávok (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/827/2014).

15. V danom prípade súd postupoval v zmysle hore uvedeného a porovnával, či došlo k zmene pomerov na strane navrhovateľa, ktoré by boli také, že je možné vyhovieť jeho návrhu od posledne určeného výživného na plnoletú oprávnenú teda od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Pc/27/2018-179 zo dňa 30.10.2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 8CoP/12/2020-216 zo dňa 23.04.2020, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 09.06.2020. V tom čase u oprávnenej došlo k značnej zmene pomerov, keď naposledy mala určené výživné na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 17P/64/2008-47 dňa 30.05.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.06.2008 v tom čase bola ešte maloletá a povinný - navrhovateľ jej otec bol zaviazaný k povinnosti platiť jej mesačne výživné vo výške 36,51 eur a od tej doby uplynulo ku dňu podania návrhu vo veci 9Pc/27/2018 jedenásť rokov a navrhovateľka resp. oprávnená dosiahla plnoletosť a v školskom roku 2018/2019 sa stala študentkou prvého ročníka prezenčného bakalárskeho štúdia Vysokého učení technického v Brne, Fakulty stavebnej a touto študentkou bola aj v akademickom roku 2019/2020, teda študentkou druhého ročníka. Aj v súčasnosti je stále oprávnená študentkou tejto vysokej školy, o čom predložila listinný dôkaz, pretože nepredložila dôkaz, ktorý by preukazoval opak, resp., že by nebola študentkou, naopak zotrvávala na tom, že je naďalej študentkou Vysokého učení technického v Brne a že u nej k žiadnej zmene pomerov nedošlo, a naopak povinný je ten, ktorý si neplní vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Pc/27/2018-179 zo dňa 30.10.2019, lebo neplatí jej zvýšené výživné vo výške 80,- eur mesačne a naďalej platí iba výživné určené predchádzajúcim rozhodnutím súdu a to vo výške 36,51 eur.

15.1 Súd porovnával, či na strane povinného - navrhovateľa došlo k zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali, aby súd návrhu povinného vyhovel a zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči oprávnenej

a zistil, že k takejto zmene od posledného rozhodnutia o výživnom na oprávnenú zo strany povinného nedošlo. Súd podrobne zisťoval v konaní 9Pc/27/2018 zmenu pomerov u povinného a zistil, že povinný v tom čase bol dobrovoľne nezamestnaný, nemal žiadny príjem, nehľadal si prácu a ani nemal záujem sa zamestnať, bol práceneschopný a aj v súčasnosti je práceneschopný a nepreukázal žiadny relevantný dôkaz o tom, prečo nie je schopný platiť výživné, resp. že nemá príjem, ale ani skutočnosť, že by bol v súčasnosti práceneschopný a ani nepreukázal v akej výške dostáva nemocenské dávky od Sociálne poisťovne, a.s. za obdobie od kedy je práceneschopný, resp. nepreukázal žiadny dôkaz týkajúci sa tých dôvodov, ktoré on označil v návrhu za dôvody, pre ktoré by mu mal súd zrušiť vyživovaciu povinnosť. V konaní 9Pc/27/2018 povinný preukázal, že je výlučným vlastníkom troch nehnuteľností napriek skutočnosti, že je nezamestnaný a tiež, že z týchto troch nehnuteľností býva a užíva iba jednu nehnuteľnosť, a to trojizbový byt nachádzajúci sa v Nových Zámkoch, ktorý nadobudol Kúpnu zmluvou v roku 2010 a to dňa 23.11.2010 a ostatné dve nehnuteľnosti neobýva, ani neužíva a v konaní 9Pc/27/2018 nepreukázal, že by ich dal do nájmu resp., že by z nich mal nejaký finančný úžitok. Z týchto dôvodov súd neprisvedčil dôvodom, ktoré povinný uviedol v konaní 9Pc/27/2018, že nemá finančné prostriedky, aby platil zvýšené výživné na oprávnenú pokiaľ má vo výlučnom vlastníctve tri nehnuteľnosti a za každú dokáže platiť náklady spojené s vlastníctvom k týmto nehnuteľnostiam, čo znamená, že príjem má dostatočný a že od posledného rozhodnutia vo veci výživného nastala u neho taká zmena pomerov, že má dostatok finančných prostriedkov a neutrpí žiadnu ujmu tým, že keď je dobrovoľne nezamestnaný bude platiť vyššie výživné na navrhovateľku ako doteraz. Tie dôvody, ktoré povinný uviedol v návrhu v predmetnej veci, že žiada zrušiť vyživovaciu povinnosť pre to, že oprávnená jeho dcéra ho nenavštevuje, dlhodobo nejaví o neho záujem, nepomáha mu, nechce s ním udržiavať žiadny kontakt, neposkytuje mu žiadne informácie o sebe a o štúdiu súd vyhodnotil za absolútne nedôvodné a inak tieto isté dôvody uviedol aj v konaní o zvýšení výživného pod sp. zn. 9Pc/27/2018, pretože toto nie sú dôvody, pre ktoré je možné zrušiť vyživovaciu povinnosť, lebo jednak tieto dôvody žiadnym spôsobom nepreukázal, ako aj nepreukázal a riadne nezdôvodnil svoje majetkové pomery, resp. aký má mesačný príjem a z čoho žije. Nepreukázal ani to, čo tvrdil, že má záujem predať nehnuteľnosť, ktorú vlastní v obci Veľké Ludince, a že mu obec ponúka za predaj predmetnej nehnuteľnosti sumu 1.000,- eur.

Dôvodom pre zrušenie vyživovacej povinnosti je predovšetkým skutočnosť, že oprávnená je schopná sa sama živiť, resp. že ukončila stredoškolské alebo vysokoškolské štúdium a buď sa stala nezamestnanou a je vedená na príslušnom úrade práce ako nezamestnaná alebo sa zamestnala, má príjem a je schopná sa sama živiť. Tieto skutočnosti zo strany oprávnenej neboli preukázané, naopak, že u nej nedošlo k žiadnej zmene pomerov, a že je stále študentkou Vysokého učení technického v Brne.

15.2 Čo sa týka návrhu povinného, že je tu dôvod na zrušenie vyživovacej povinnosti s poukazom na dobré mravy, tak súd sa s takýmto tvrdením povinného nestotožňuje, lebo zrušenie vyživovacej povinnosti z dôvodu, že by priznanie výživného bolo v rozpore s dobrými mravmi možno len vtedy, ak na to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá to však, tak závažné správanie oprávneného voči povinnému, že spôsobí stratu práva priznať výživné. Povinný v konaní nepreukázal, že by sa oprávnená voči svojmu otcovi správala takým spôsobom, ktorý by mal mať za následok zrušenie vyživovacej povinnosti. Zo strany povinného ide skôr o návrh účelový, keď už aj v predchádzajúcom konaní 9Pc/27/2018 podotkol a vyhlásil, že nebude platiť výživné na oprávnenú, a že oprávnená sa má o seba postarať sama, prípadne sa má o ňu postarať jej matka.

Jednoznačne je možno konštatovať, že u oboch účastníkov konania nedošlo k žiadnej zmene pomerov od posledne právoplatne určeného výživného vo veci 9Pc/27/2018, teda od 09.06.2020, odkedy vyživovacia povinnosť určená rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Pc/27/2018-179 zo dňa 30.10.2019 nadobudla právoplatnosť v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 8CoP/12/2020-216 zo dňa 23.04.2020.

16. Z týchto dôvodov nebolo možné návrhu navrhovateľa - povinného vyhovieť, lebo neexistuje taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zrušenie vyživovacej povinnosti povinného voči oprávnenej. Na záver je potrebné ešte zdôrazniť, čo sa týka majetkových pomerov na strane povinného, že je výlučným vlastníkom troch nehnuteľností, neodôvodňuje prijať záver, že jeho majetkové pomery sú v rozsahu, že by nemohol plniť vyživovaciu povinnosť vo zvýšenom rozsahu. To, že z nehnuteľností, v ktorých sám nebýva nemá príjem, nemôže ísť na ťarchu oprávnenej, keďže na druhej strane si vie zabezpečiť prostriedky na úhradu nákladov na nehnuteľnostiach. Preto je len na osobe povinného, ako bude spravovať svoje nehnuteľnosti, či ich predá alebo prenajme, aby si mohol plniť svoje vyživovacie povinnosti a nie hľadať ustavične zámienu k tomu, prečo nedokáže alebo nevie platiť výživné, či už na oprávnenú alebo jej sestru. Tieto skutočnosti uznal aj odvolací súd v konaní 9Pc/27/2018.

Preto súd návrh povinného v celom rozsahu zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 C.M.P. Podľa citovaného ustanovenia Civilného mimosporového poriadku, nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov. Vo výroku rozsudku súd žiadnemu z účastníkov trovy konania nepriznal, súd aplikoval uvedené ustanovenie zákona. Civilný mimosporový poriadok neobsahuje výnimky z vyššie citovaného ustanovenia. Podľa názoru súdu je ustanovenie § 52 C.M.P. kogentné a nemožno sa od neho odchyliť. Civilný mimosporový poriadok neobsahuje pri úprave trov konania žiadne ustanovenie, ktoré by odkazovalo na Civilný sporový poriadok.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.